

ΕΤΟΣ 61ον

26 Μαΐου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (3130)

ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

Μέ την κάθοδο του Ἁγίου Πνεύματος δόθηκαν στους Ἀποστόλους χαρίσματα ὅμοια μέ ἐκεῖνα του Χριστοῦ, ὅπως τό χάρισμα τῶν ἰαμάτων καί τῶν δυνάμεων. Καί τελιοῦσαν θαύματα, ὅπως ὁ Κύριος, δύο ἀπό τά ὁποῖα ἀναφέρονται στό σημερινό κείμενο τῶν Πράξεων: ἡ θεραπεία του Αινέα καί ἡ ἀνάσταση τῆς Ταβιθά.

Χαρίσματα ἰαμάτων

Τόσο τό Εὐαγγέλιο (θεραπεία του Παραλύτου κ.ἄ.) ὅσο καί τά ἀποστολικά κείμενα μιλοῦνε γιά τή θαυμαστή αὐτή ἐνέργεια του Ἁγίου Πνεύματος πού θεραπεύει ἀσθένειες χρόνιες καί ἀνιάτες (Α΄ Κορ. 12,4.9.28).

Συγκεκριμένα σήμερα ἀναφέρεται ἡ θεραπεία του Αινέα, πού ἦταν ὀκτώ χρόνια παράλυτος στό κρεβάτι, ἀπό τόν ἀπ. Πέτρο ὅταν περνοῦσε ἀπό τήν πόλη τῆς Λύδδας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἡ ἐνέργεια τῆς θείας χάριτος μέ τό λόγος του Ἀποστόλου, «ἰᾶται σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καί στρώσον σεαυτῶ» (Πράξ. 9,34), εἰσηλθε στό σῶμα του παραλύτου καί ἀνέσειλθε θαυματουργικά ὅλη τήν παραλυσία τῶν μελῶν του.

Πόσο μεγάλο εἶναι αὐτό τό χάρισμα ἄν σκεφθοῦμε πόσοι ἄνθρωποι πάσχουν ἀπό ἀθεράπευτες ἀσθένειες. Ἐκτός ἀπό τοῦς Ἀποστόλους καί οἱ ἄλλοι Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας εἶχαν καί ἔχουν καί μετά θάνατον αὐτό τό πολύτιμο χάρισμα του Παρακλητοῦ, ὅπως γιά παράδειγμα οἱ ἰσοφίλεις ἅγιοι Ἀνάργυροι ἀλλήλα καί πολλοί ἄλλοι Ἅγιοι, παλαιοί καί σύγχρονοι (ἅγιος Χαράλαμπος, ἅγιος Νεκτάριος, ἅγιος Ἐφραίμ).

Τέτοια μεγάλα χαρίσματα δίνονται, ὅπως ἀναφέρει ὁ Μέγας Βασίλειος, «ταῖς ἀμιάντοις ψυχαῖς», δηλαδή στίς ψυχές ἐκείνων πού δέν ἔχουν μοιληνθεῖ ἀπό τήν ἁμαρτία. Ἡ ψυχική καθαρότητα καί ἡ βαθιά ταπείνωση σέ συνδυασμό μέ τή ζωντανή καί ἀνυπόκριτη πίστη στό πρόσωπο του Χριστοῦ καί τό μυστήριο τῆς Ἁγίας Τριάδας εἶναι οἱ πνευματικές προϋποθέσεις γιά νά ἐκδηλωθεῖ ἡ ἱαματική

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. θ' 32-42)

Θαυματοουργίες τῶν Ἀποστόλων

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καί πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα Αἰνέα ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσιῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείσ τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

κάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι ὁ Θεὸς πού θαυματοουργεῖ μέσω τῶν Ἁγίων. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἀπ. Πέτρος εἶπε στὸν παράλυτο Αἰνέα: «Ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός», δηλαδή σέ θεραπεύει ὁ Χριστὸς καὶ ὄχι ἡ δικὴ μου δύναμη.

Χαρίσματα δυνάμεων

Τὸ μεγαλύτερο θαῦμα τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ λαμπροφόρος Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Διότι ὁ θάνατος εἶναι τὸ ἀξεπέραστο δεινὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκεῖ κάθε ἀνθρώπινη δύναμη ἀποδεικνύεται μάταιη. Ὅμως ἐκεῖ ἀποδεικνύεται καὶ ἡ πανσθενὴς δύναμη τοῦ Ὑψίστου. Ὁ Θεὸς εἶναι κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου μέ τῆ διπλῆ Του ιδιότητα, ὡς Δημιουργοῦ καὶ ὡς Σωτήρα.

Ὡς δημιουργός, ὁ Θεός, ἔδωσε ζωὴν στὸν ἄνθρωπο καὶ δυνατότητα ἀθανασίας. Ὡς Σωτήρας ἔσωσε τὸν ἄνθρωπο, διὰ τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ θανάτου, ἀφοῦ τὸν ἐλευθέρωσε πρῶτα ἀπὸ τὴν αἰτία τοῦ θανάτου, τὴν ἁμαρτία. Αὐτὸς ἀνέστησεν τὸν Λάζαρο, Αὐτὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, «θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μῆμασιν ζῶν ἁρισάμενος». Αὐτὸς ἔδωσε τὴν ἐξουσία στοὺς Ἀποστόλους νὰ ἀνασταίνουν καὶ νεκροὺς. Ὅπως τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως τῆς Ταβιθά πού ἔγινε μέ τὴν δύναμη τῆς προσευχῆς τοῦ ἀπ. Πέτρου (Πράξ. 9,40).

Γιὰ νὰ ἀναστηθεῖ κάποιος ἐκ τῶν νεκρῶν μέ τὴν παρέμβαση τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, πρὶν ἀπὸ τὴν κοινὴ ἀνάσταση ὅλων τῶν ἀνθρώπων, γίνεται κυρίως

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ὁ Πέτρος, κατά τὴν διάρκειαν περιοδείας του εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν, κατέβηκε νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τοὺς ἀγίους πού κατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδαν. Ἐκεῖ εὗρηκε κάποιον πού ὠνομάζετο Αἰνέας, ὁ ὁποῖος ἦτο κατάκοιτος ἐπὶ ὀκτῶ χρόνια διότι ἦτο παράλυτος. Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Πέτρος, «Αἰνέα, σέ θεραπεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός, σὴκω καὶ στῶσε τὸ κρεβάτι σου». Καὶ ἀμέσως σηκώθηκε. Καὶ τὸν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καὶ τοῦ Σάρωνος, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν Ἰόππην ὑπῆρχε κάποια μαθήτρια πού ὠνομάζετο Ταβιθά, ἑλληνιστί Δορκάς, ἡ ὁποία ἔκανε πολλές ἀγαθοεργίες καὶ ἐλεημοσύνας. Συνέβη κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας νὰ ἀσθενήσῃ καὶ νὰ πεθάνῃ· ἀφοῦ δέ τὴν ἔλουσαν, τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ ἀνώγι. Ἐπειδὴ ἡ Λύδδα ἦτο κοντὰ εἰς τὴν Ἰόππην, οἱ μαθηταὶ ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐκεῖ, καὶ τοῦ ἔστειλαν δύο ἄνδρας μὲ τὴν παράκλησιν: «Μὴ βραδύνῃς νὰ ἔλθῃς καὶ σ' ἐμᾶς». Ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγε μαζί τους. Ὅταν ἔφθασε, τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸ ἀνώγι καὶ παρουσιάσθησαν εἰς αὐτὸν ὅλες οἱ χῆρες οἱ ὁποῖες ἔκλαιαν καὶ ἔδειχναν τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ ἐνδύματα, πού ἔκανε ἡ Δορκάς ὅταν ἦτο μαζί τους. Ὁ Πέτρος ἔβγαλε ὄλους ἔξω, ἐγονάτισε καὶ προσευχήθηκε. Ὑστερα ἐστράφη πρὸς τὸ σῶμα καὶ εἶπε, «Ταβιθά, σὴκω». Αὐτὴ ἄνοιξε τὰ μάτια της καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνασηκώθηκε. Ὁ Πέτρος τῆς ἔδωκε τὸ χεῖρ καὶ τὴν ἐσήκωσε ὀρθήν. Ὑστερα ἐφώνησε τοὺς ἀγίους καὶ τίς χῆρας καὶ τὴν παρουσίασε ζωντανήν. Αὐτὸ ἔγινε γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην καὶ πολλοὶ ἐπίστεψαν εἰς τὸν Κύριον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

γία νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ πίστη στὴν αἰώνια ζωὴ ἀλλὰ καὶ νὰ βραβευθεῖ ἡ ἀρετὴ τοῦ κοιμηθέντος. Παράδειγμα ἡ Ταβιθά πού οἱ ἀγαθοεργίες της συγκίνησαν τὴν τοπικὴ ἐκκλησίαν τῆς Ἰόππης καὶ κλήθηκε ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος νὰ προσευχηθεῖ καὶ νὰ τὴν ἀναστήσει. Ὡστε καὶ νὰ παρηγορηθοῦν καὶ νὰ πιστέψουν ἀκόμη περισσότερο οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ τῆς Ἰόππης.

Τὰ χαρίσματα στὴν ἐποχὴ μας

Ἄκόμη καὶ στὴν ἐποχὴ μας ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὴ δύναμιν νὰ προβάλλῃ τέτοια χαρίσματα. Βέβαια ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὸ βαθμὸ τῆς πίστεως τοῦ κάθε πιστοῦ. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ἐπιστήμη τῆς ἰατρικῆς ἔχει προχωρήσει πολὺ καὶ ἡ παροχὴ τῆς ἰατρικῆς βοήθειας εἶναι πολὺ μεγαλυτέρη ἀπὸ τὸ παρελθόν. Ὅμως καὶ αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς ἐπιστήμης στοὺς ἀσθενεῖς εἶναι μέσα στοῦ σχεδίου τῆς θείας πρόνοιαν.

Ὁ Μ. Βασίλειος θεωρεῖ τοὺς ἀσκούντες τὸ ἰατρικὸ λειτούργημα ὡς διακόνους τῆς θείας πρόνοιαν. Ἐπειδὴ ὅμως πάντα ὑπάρχουν ἀσθένειες πού συνεχῶς, ἀκόμη καὶ σήμερα, μαστίζουσι τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ προσευχὴ στὴν

26 Μαΐου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α΄ αἰ.). Ἐλφραίου ἀποστόλου.
Ἦχος: γ΄ – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε΄ 1-15.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Ἰουΐου, τῆς Σαμαρειτίδος.
Ἀπόστολος: Πράξ ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5-42.

ἰαματικὴ δύναμη τῆς θεΐας χάριτος καὶ στό φωτισμό τῶν ἐνσυνειδήτων γιατρῶν ἐπιστημόνων εἶναι πάντα ἀναγκαΐα. Τόσο ἡ παρέμβαση τοῦ Θεοῦ ὅσο καὶ ἡ ἐπιστήμη, πού εἶναι ἐμμέσως ἀπό Θεοῦ, γίνονται συνεργοὶ στήν ἀνακούφιση τοῦ ἀνθρώπινου πόνου. Μὲ ἀπώτερο σκοπό νά στηριχθεῖ ὁ ἄνθρωπος, νά ἀνακουφισθεῖ καὶ ὁ πιστός. Μέσα στόν ἀνθρώπινον πόνο ἐκλύονται πνευματικὲς δυνάμεις πού πολλῆς φορές ἀλλήλζουσι τόν ἄνθρωπο ἀλλήλα κάνουν καὶ τόν πιστό ἀκόμη δυνατότερο. Πολλοὶ μέσα στήν ταλαιπωρία τῆς ἀσθένειας βρῖσκουσι τὴ δύναμη τῆς πίστεως καὶ ὅσοι ἀμφιβάλλουσι ἐκεῖ ἐνισχύουσι τὴν πίστη τους. Αὐτοὶ εἶναι ἀλλήλωσε καὶ ὁ σκοπὸς τῶν θαυμάτων, νά γνωρίσουμε τόν Θεό καὶ νά βεβαιωθοῦμε γιὰ τὴν παρουσία Του, τὴν πρόνοιάν Του καὶ τὴ δύναμή Του. Καὶ μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο τὰ χαρίσματα τοῦ Θεοῦ συνεχίζουσι νά φανερώνονται πρὸς δόξα τοῦ ὀνόματός Του καὶ πρὸς ὠφέλεια τῶν ἀνθρώπων.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

Νέα ἔκδοση ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ ἢ ΑΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

Ἰδιαίτερα χρήσιμη θὰ ἀποδειχθεῖ ἡ παροῦσα λειτουργικὴ ἔκδοση στοὺς ἱερεῖς μας γιὰ τὴν τέληση τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καὶ Ἀκολουθιῶν. Τὸ πρακτικὸ σχῆμα τῆς, 12Χ16,5 ἐκατ., τὰ εὐανάνγνωστα τυπογραφικὰ στοιχεῖα, ἡ δίχρωμη ἐκτύπωση, ἡ ποιότητα χάρτου, καὶ ἡ χρυσόδετη βιβλιοδεσία τὸ καθιστοῦν ἀπαραίτητο σὲ κάθε κληρικὸ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευὴ καὶ ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρεαίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
